

товари и съ Ново-Пазарский санджакъ, който се простира между Сърбия и Черна-Гора къмъ юго-истокъ до отвѣдъ Митровица, то турското управление си остава и за напредъ въ тоя санджакъ. Нъ за да осигори подържаннето на новий политически порядъкъ, както и свободата и безопасността на пктищата за съобщение, Австро-Унгария си запазва правото да държи гарнизони и да има военни и търговски пктища по цѣлото пространство на тѣзи частъ отъ стария Босненски вилаетъ.

Съ тази цѣль правителствата на Австро-Унгария и Турция си запазватъ правото да се споразумѣятъ върху подробноститѣ.

Членъ 26.

Независимостта на Черна-Гора се припознава отъ Портата и отъ всички високи договоряющи се страни, които до сега не сж я били приели.

Членъ 27.

Високитѣ договоряющи се страни сж се споразумѣли и върху слѣдующитѣ наредби:

Въ Черна-Гора различнето на вѣрата и на вѣроисповѣданieto нѣма никому да се противопоставя като поводъ за исклучение или неспособностъ въ ползованието отъ граждански и политически права, въ приеманнето на публични служби, звания и почести или въ управленнето на различнитѣ занятия и промисли, въ каквато частъ на княжеството и да е. Свободата и явното упражненне на всички исповѣдания се обезпечаватъ за всички туземци и чужденци въ Черна-гора и никакво прѣпятствие не може да се противопоставя било на иерархическото устройство на различнитѣ вѣроисповѣдани общини, било на тѣхнитѣ отношения къмъ духовнитѣ имъ главатари.

Членъ 28.

Новитѣ граници на Черна-гора се означаватъ, както слѣдва:

Като почева отъ Илиино-бърдо на сѣверъ отъ Клобукъ, границата спазя прѣзъ Трѣбичница къмъ Голѣмо-Царево, което остава въ Ерцеговина, и послѣ възлиза по течението на тая р. до една точка, която лѣжи единъ километръ подъ сливанетоъ ѝ съ Чипелица; отъ тамъ тя отива по права черта на височинитѣ, които обикалятъ Трѣбичница. Отъ тамъ тя се уклтва къмъ Пилатово, което остава на Черна-гора, послѣ се протака къмъ височинитѣ на сѣверъ, като минава на едно разстояние отъ 6 километра далечъ отъ пкти Вилекъ-Кориго-Гачко до самата Кисура, която лѣжи между Солина планина и гората Курило, отъ гдѣто се завръща на истокъ прѣзъ Вратковиди, остава това с. на Ерцеговина и достига до планината Орлинъ. Като оставя Равно на Черна-гора, отъ тая точка границата трѣгва направо къмъ сѣверо-истокъ прѣзъ върховетѣ Лебереникъ и Волуякъ, спуска се послѣ по най кратката черта къмъ Пива, прѣсп-